

tingets talerstol og ønske sig tilbage til den tid. Det var en dejlig, svunden tid, hvor alting var sat i faste rammer. Men vi lever altså i en moderne verden, og derfor bliver vi også nødt til at indrette pasningstilbuddene, så de passer til en moderne verden.

Det her er jo ikke et spørgsmål om, at børnene skal gå mere i daginstitution eller skal passes mere af fremmede end førhen, tværtimod kan man faktisk ikke få et tilskud, der er større end til en fuldtidsplads, ligegyldigt hvordan man kombinerer det, om det er halv tid i en offentlig institution og halv tid derhjemme, eller hvordan man kombinerer det. Det her er bare et spørgsmål om at indrette pasningstilbuddene efter den virkelighed, vi har.

Jeg vil da gerne sige, at jeg og Venstre er meget åben for de forslag, der nu kommer fra Familie- og Arbejdslivskommissionen om ikke ret lang tid, og som jo netop tager højde for arbejdsliv kontra familieliv.

Kl. 15.30

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg skal gøre opmærksom på, at taletiden altså kun er 1 minut.

Så er det fru Line Barfod for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu ved jeg ikke, hvad det er for et industrisamfund, fru Inger Støjberg kender til. I det, jeg kender til, og som jeg har hørt folk fortælle om, var der masser, der arbejdede på skiftehold på skæve tider, og det er der stadig væk masser der gør. Det er ikke kun journalister og sygeplejersker, der arbejder på skæve tidspunkter, det er der også mange andre mennesker der gør, også nogle af dem, der arbejder i industrien, fordi masser af industriarbejdspladser altså kører døgnet rundt for at udnytte maskinerne mest muligt.

Så det er ikke et spørgsmål om, om det er det ene eller det andet slags samfund, det er et spørgsmål om: Opfatter man vuggestuer og børnehaver som opbevaring af børnene, for at forældrene kan passe deres arbejde, eller tager man udgangspunkt i børnene og mener, at børn skal have mulighed for at lege med andre børn, og at børn skal have de bedst mulige rammer for både om dagen at kunne lege med andre børn og for også at kunne have tid sammen med deres forældre, også tid, hvor forældrene er friske og har lyst til og tid til at være sammen med dem? Det

kræver nemlig, hvis det er det udgangspunkt, man har, at vi ændrer forholdene på arbejdsmarkedet frem for at sige, at vi skal have en masse opbevaringsplads til børn.

Så det kommer an på, hvad det er for et syn, man lægger til grund, og der er jeg fuldstændig enig med fru Inger Støjberg i, at der er en verden til forskel på, om man opfatter børn som tomater, der kan handles, som Venstre gør, eller om man mener, at man skal tage udgangspunkt i børnenes behov.

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Jeg ved ikke, hvor den der med tomaterne kommer fra, den kommer i hvert fald ikke fra mig, så det kan jeg helt afvise.

Jeg vil gerne sige, at vi opfatter daginstitutioner som et sted, hvor børn skal have det rigtig godt. Derfor har vi lavet en børnemiljølov, der beskriver de rammer, som vi ønsker at give. Derfor har vi lavet læreplaner, fordi vi også ønsker at være med til at bryde den negative sociale arv. Vi ønsker rigtig gode rammer, og derfor har vi også afsat 2 mia. kr. ekstra til legepladsforbedringer, til bedre uddannelse af pædagogerne, til efteruddannelse og sådan nogle ting.

Det er de daginstitutioner, vi ønsker, men det kan man altså godt kombinere med fleksibilitet. Det er, som om fleksibilitet slet ikke er noget, man må tale om, når man kommer fra Enhedslisten. Så skal det passe ned i de gode gamle kasser, som da vi levede i et industrisamfund, hvor vi alle sammen havde helt faste rammer. Jeg vil gerne betakke mig for at leve på det tidspunkt. Jeg vil gerne have fleksibilitet, og jeg vil gerne have frihed til at bestemme, hvordan et pasningstilbud skal skrues sammen, og det er det, vi giver med den her lov.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ordføreren. Så er det familie- og forbrugerministeren.

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for de mange indlæg om lovforslaget. Det her lovforslag samler for første gang reglerne om dag-, fritids- og klubtilbud til børn og unge i én selvstændig lov. Det er et signal om, at vi fra politisk hold vil markere tilbuddenes selvstændige værdi og sætte fokus på indholdet af tilbuddene. Jeg vil dog gerne understrege, at tilbuddene også skal ses i